

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2013
— Stromberg Menswear κατά ΓΕΕΑ — Leketoy Stormberg
Inter (STORMBERG)**

(Υπόθεση T-451/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα STORMBERG — Παραίτηση του δικαιούχου από το αμφισβητούμενο σήμα — Απόφαση περί περατώσεως της διαδικασίας κηρύξεως εκπτώσεως — Αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Υποχρέωση αιτιολόγησως — Άρθρο 58, παράγραφος 1, άρθρο 76, παράγραφος 1, και άρθρο 81, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2013/C 367/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Tsoutsanis, δικηγόρος, και C. Tulley, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Mølsgaard και J. Løje, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 389/2012-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ της Stromberg Menswear Ltd και της Leketoy Stormberg Inter AS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Stromberg Menswear Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 63 της 2.3.2013.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2013
— Stromberg Menswear κατά ΓΕΕΑ — Leketoy Stormberg
Inter (STORMBERG)**

(Υπόθεση T-457/12) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα STORMBERG — Προσφυγή κατά αιτήσεως μετατροπής κοινοτικού σήματος σε αιτήσεις καταχωρίσεως εθνικών σημάτων — Απαράδεκτο της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 367/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Tsoutsanis, δικηγόρος, και C. Tulley, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Νορβηγία) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Mølsgaard, στη συνέχεια J. Løje, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 428/2012-4), σχετικά με αίτηση μετατροπής κοινοτικού σήματος σε αιτήσεις καταχωρίσεως εθνικών σημάτων την οποία υπέβαλε η Leketoy Stormberg Inter AS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Stromberg Menswear Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 63 της 2.3.2013.

**Προσφυγή-αγωγή της 2ας Αυγούστου 2013 — APRAM κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση T-403/13)

(2013/C 367/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος M. Gorjão-Henriques, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης C(2013) 1870 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2013, για τη μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου συνοχής στο έργο «Ανάπτυξη λιμενικών υποδομών στην αυτόνομη περιφέρεια της Μαδέρας — λιμένας Caniçal», Μαδέρα, Πορτογαλία·
- να αναγνωρίσει ότι δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω ο κανονισμός (ΕΚ) 16/2003 ⁽¹⁾, και πιο συγκεκριμένα το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού, λόγω παράβασης ουσιαστικού τύπου, παράβασης των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 ⁽²⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραβίασης των γενικών αρχών που ισχύουν στην έννομη τάξη της ΕΕ·
- να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να καταβάλει το οφειλόμενο υπόλοιπο·
- επικουρικώς:
 - a) να αναγνωρίσει ότι έχουν παραγραφεί τόσο το δικαίωμα ανάκτησης των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί όσο και το δικαίωμα παρακράτησης των μη καταβληθέντων ποσών·
 - β) να αναγνωρίσει την υποχρέωση μείωσης του ποσού της διόρθωσης στην οποία προέβη η Επιτροπή λόγω παρατυπιών που δικαιολογούν ενδεχομένως τη μη εξόφληση του υπολοίπου και την ανάκτηση του συνόλου των δαπανών που καταβλήθηκαν μεν μετά τις 3 Ιουνίου 2003, πλην όμως στηρίζονταν σε τιμολόγια εκδοθέντα κατά το διάστημα μεταξύ Ιουνίου 2002 και Φεβρουαρίου 2003·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλει έξι λόγους.

1) Πρώτος λόγος: παράβαση των κανόνων που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών

Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει σε διατάξεις οι οποίες έχουν θεσπιστεί προς εφαρμογή της Συνθήκης, ιδίως σε εκείνες που αφορούν την επιλεξιμότητα δαπανών για χρηματοδότηση από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία, και πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 και στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 16/2003. Επ' αυτού, οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το ζήτημα αν οι δαπάνες που καταβλήθηκαν μετά την έναρξη και κατά τη διάρκεια της περιόδου επιλεξιμότητας είναι πράγματι επιλέξιμες για ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, έστω και αν τα σχετικά τιμολόγια είχαν εκδοθεί νωρίτερα.

2) Δεύτερος λόγος: έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 16/2003 λόγω παράβασης ουσιαστικού τύπου και κανόνα υπέρτερης ισχύος

Η απόφαση πάσχει επίσης επειδή στηρίζεται στον κανονισμό 16/2003, του οποίου η νομιμότητα ελέγχεται, αφενός, καθόσον

δεν εκδόθηκε από το Σώμα των Επιτροπών βάσει της διαδικασίας εξουσιοδότησης, ούτε της έγγραφης διαδικασίας ούτε οποιασδήποτε άλλης απλουστευμένης διαδικασίας σύμφωνης με τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής ⁽³⁾, δεδομένου ότι δεν τηρήθηκε το άρθρο 18 του εσωτερικού αυτού κανονισμού και, αφετέρου, στο μέτρο που η Επιτροπή ερμηνεύει το άρθρο 7 του κανονισμού 16/2003 κατά τρόπο αντίθετο προς τον κανονισμό 1164/94.

3) Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας συνεπάγεται ότι θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο κανόνες για την επιλεξιμότητα των δαπανών, εφόσον στον τομέα της εδαφικής, κοινωνικής και οικονομικής συνοχής η Ένωση και τα κράτη μέλη της έχουν συντρέχουσες αρμοδιότητες, οπότε επιβάλλεται, στο πλαίσιο αυτό, η τήρηση της ως άνω αρχής. Όμως, ο κανονισμός 16/2003 την παραβιάζει στο μέτρο που όχι μόνο δεν αναφέρεται σε αυτήν, αλλά επ' ουδενί δικαιολογεί, υπό το πρίσμα της συγκεκριμένης αρχής, την αναγκαιότητα του συστήματος το οποίο θεσπίζει.

4) Τέταρτος λόγος: παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης της διοίκησης να σέβεται τις πράξεις τις οποίες έχει η ίδια εκδώσει

Η Επιτροπή ερμήνευε, κατά πάγια διοικητική πρακτική, την επίμαχη ρύθμιση κατά τον τρόπο που προτείνει εν προκειμένω η APRAM.

Η ερμηνεία αυτή υποστηριζόταν από εξουσιοδοτημένες πηγές της Επιτροπής και είχε γνωστοποιηθεί στην Πορτογαλική Δημοκρατία, όπως και σε άλλα κράτη μέλη· βάσει αυτής, το πορτογαλικό Δημόσιο ευλόγως θεωρούσε ως δεδομένο ότι ήσαν επιλέξιμες και οι δαπάνες που προέκυπταν από τιμολόγια τα οποία κοινοποιήθηκαν πριν και εξοφλήθηκαν μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας υποβολής του σχετικού αιτήματος στην Επιτροπή. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμμερίζονταν άλλωστε την άποψη αυτή. Έτσι δημιουργήθηκε στην APRAM η δικαιολογημένη προσδοκία ότι οι οικείες δαπάνες θα χρηματοδοτούνταν, αφού ήσαν πράγματι επιλέξιμες.

Υποστηρίζοντας πλέον μια νέα ερμηνεία, η Επιτροπή παραβιάζει κατάφωρα την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον τούτο συνεπάγεται για την APRAM μια σημαντική χρηματοοικονομική επιβάρυνση η οποία ούτε δικαίη είναι ούτε μπορούσε να προβλεφθεί.

5) Πέμπτος λόγος: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Μολονότι, ομολογουμένως, το άρθρο Η του παραρτήματος II του κανονισμού 1164/94 ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει στις δημοσιονομικές διορθώσεις τις οποίες κρίνει απαραίτητες, όπερ ενδέχεται να σημαίνει πλήρη ή μερική κατάργηση της χορηγηθείσας συνδρομής, η Επιτροπή οφείλει πάντως να τηρεί και την αρχή της αναλογικότητας, συνεκτιμώντας τις περιστάσεις τις συγκεκριμένης περίπτωσης, όπως το είδος της παρατυπίας και τον οικονομικό αντίκτυπο που μπορούν να έχουν τυχόν πλημμέλειες του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, ώστε να μη λάβει κάποιο δυσανάλογο μέτρο. Είναι συνεπώς αδιανόητη η πλήρης κατάργηση της χορηγηθείσας συνδρομής, δεδομένου ότι ακύρωση [ήτοι διόρθωση κατά 100 %] χωρεί μόνο σε περιπτώσεις όπου οι πλημμέλειες του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου ή η σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παρατυπίας ισοδυναμούν με πλήρη καταστρατήγηση των κοινοτικών

κανόνων, με συνέπεια να θίγονται από την παρατυπία όλες οι σχετικές πληρωμές. Όταν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, οι αρχές προτείνουν περιορισμένες διορθώσεις, παραδείγματος χάρη κατά 5 % ή 2 %, αν όχι μηδενικές.

Οι δυσχέρειες στην ερμηνεία της επίμαχης ρύθμισης αποτελούν ελαφρυντική κατάσταση αποφασιστικής σημασίας, η οποία πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχουν λιγότερο περιοριστικά μέτρα — διόρθωση με μειωμένο ή μηδενικό συντελεστή — προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Επομένως, ακόμη και αν η Επιτροπή αποφασίσει να εφαρμόσει — επιλογή την οποία η προσφεύγουσα απορρίπτει — διόρθωση επί της συνδρομής που χορηγήθηκε εν προκειμένω, η διόρθωση αυτή δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει το 5 %, πολλών δε μάλλον αφού κατά την προσφεύγουσα ενδείκνυται η εφαρμογή μηδενικού, ή και αρνητικού, συντελεστή.

6) Έκτος λόγος: παραγραφή

Εν πάση περιπτώσει, δεν υφίσταται πλέον, λόγω παραγραφής, δυνατότητα ανάκτησης των προγενέστερων της 3ης Ιουνίου 2003 δαπανών, αφού το τελευταίο από τα σχετικά τιμολόγια χρονολογείται από τις 28 Φεβρουαρίου 2003, ήτοι τρεις μήνες και δύο ημέρες πριν από την κρίσιμη ημερομηνία. Βάσει όμως του κανονισμού 2988/95⁽⁴⁾, η παραγραφή επέρχεται μετά από τέσσερα έτη, σε περιπτώσεις τέτοιων παρατυπιών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 16/2003 της Επιτροπής, της 6ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο συνοχής (ΕΕ L 2, σ. 7).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου συνοχής (ΕΕ L 130, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 308 της 8ης Δεκεμβρίου 2000, σ. 26.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2013 — Companhia Previdente και Socitrel κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-409/13)

(2013/C 367/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) και SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Τροφα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho και T. Luísa Faria, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι τη προσφυγή είναι παραδεκτή και βάσιμη.

— να ακυρώσει την απόφαση D/2013/048425 της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η μείωση, λόγω αδυναμίας πληρωμής, του προστίμου που επεβλήθη στην SOCITREL στο πλαίσιο της διαδικασίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, απόφαση με την οποία κρίθηκε επιπλέον ότι η COMPANHIA PREVIDENTE ευθύνεται εις ολόκληρον για την πληρωμή του.

— να μειώσει το πρόστιμο των προσφευγουσών λαμβανομένης υπόψη της αδυναμίας τους να το καταβάλουν.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Ο πρώτος λόγος αφορά αθέτηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει δυνάμει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη τα δεδομένα που προσκόμισε ο όμιλος COMPANHIA PREVIDENTE σχετικά με την αδυναμία πληρωμής του συγκεκριμένου ομίλου.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν αιτιολογήθηκε δεόντως η απόρριψη της αιτήσεως περί μείωσης του προστίμου λόγω αδυναμίας πληρωμής του, δεδομένου ότι δεν αναλύθηκαν ειδικώς οι απαιτήσεις που πρέπει να συντρέχουν, βάσει της πρακτικής που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά τη λήψη αποφάσεων [και συγκεκριμένα δυνάμει της παραγράφου 35 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ στο εξής: «Κατευθυντήριες Γραμμές»], καθώς και σύμφωνα με τη νομολογία των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της αδυναμίας πληρωμής προστίμων, προκειμένου να μπορεί να χορηγηθεί μείωση του προστίμου στον συγκεκριμένο τομέα, ούτε εξετάσθηκαν δεόντως τα επιχειρήματα που πρόβλεψε η CP κατά την αντίστοιχη διαδικασία που κινήθηκε ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων εκ μέρους του ομίλου COMPANHIA PREVIDENTE.

Ο δεύτερος λόγος αφορά εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον δεν μειώθηκε το πρόστιμο λαμβανομένης υπόψη της αδυναμίας του ομίλου COMPANHIA PREVIDENTE να το καταβάλει.